

«Ποιμένας μου ο Κύριος και τίποτα δεν μου λείπει» (Ψλ 23(22),1).

Ο Ψαλμός 23 είναι ένας από τους πιο γνωστούς και αγαπημένους ψαλμούς. Πρόκειται για ένα άσμα εμπιστοσύνης και, ταυτόχρονα, χαρούμενης ομολογίας πίστης. Αυτός που προσεύχεται το κάνει ως μέλος του λαού του Ισραήλ, στον οποίο ο Κύριος έχει υποσχεθεί, μέσω των προφητών, να είναι ο ποιμένας του. Ο συγγραφέας διακηρύσσει την προσωπική του ευτυχία επειδή αισθάνεται προστατευμένος μέσα στο Ναό, τόπο καταφυγής και χάρης, αλλά θέλει επίσης, μέσω της εμπειρίας του, να ενθαρρύνει και άλλους να εμπιστευτούν την παρουσία του Κυρίου.

«Ποιμένας μου ο Κύριος και τίποτα δεν μου λείπει»

Η εικόνα του βοσκού και του ποιμνίου είναι πολύ αγαπητή σε όλη τη βιβλική γραμματεία. Για να την κατανοήσουμε σωστά, πρέπει να φανταστούμε τον εαυτό μας στις άνυδρες, βραχώδεις ερήμους της Μέσης Ανατολής. Ο βοσκός οδηγεί το κοπάδι του με φροντίδα, επειδή χωρίς αυτόν, τα πρόβατα θα μπορούσαν να απομακρυνθούν και να πεθάνουν. Τα πρόβατα πρέπει να μάθουν να τον ακολουθούν και να ακούν τη φωνή του. Είναι ο μόνιμος σύντροφός τους.

Αυτός ο ψαλμός μας καλεί να ενδυναμώσουμε την προσωπική μας σχέση με τον Θεό, βιώνοντας την εμπειρία της αγάπης του. Κάποιοι ίσως αναρωτηθούν γιατί ο ψαλμωδός φτάνει στο σημείο να πει ότι "τίποτα δεν λείπει"; Η καθημερινή μας εμπειρία είναι γεμάτη από προβλήματα και προκλήσεις στην υγεία, την οικογένεια, την εργασία κλπ, χωρίς να ξεχνάμε τον τεράστιο πόνο που βιώνουν σήμερα τόσοι πολλοί αδελφοί και αδελφές μας εξαιτίας του πολέμου, των συνεπειών της κλιματικής αλλαγής, της μετανάστευσης, της βίας κλπ.

«Ποιμένας μου ο Κύριος και τίποτα δεν μου λείπει»

Το κλειδί ίσως να βρίσκεται στο παρακάτω εδάφιο, όπου διαβάζουμε: "γιατί εσύ είσαι μαζί μου" (Ψλ. 23:4). Είναι η βεβαιότητα της αγάπης ενός Θεού που είναι πάντα δίπλα μας και μας κάνει να ζούμε τη ζωή με διαφορετικό τρόπο. Η Chiara Lubich έγραψε: "Είναι ένα πράγμα να ξέρουμε ότι μπορούμε να καταφύγουμε σε ένα Ον που υπάρχει, που μας ελεεί, που έχει πληρώσει για τις αμαρτίες μας και είναι άλλο να ζούμε και να αισθανόμαστε στο κέντρο των προθέσεων του Θεού, που έχει ως συνέπεια την αποφυγή κάθε φόβου που μας κρατάει πίσω, κάθε μοναξιάς, κάθε αισθήματος ορφάνιας, κάθε αβεβαιότητας.

[...] Το άτομο γνωρίζει ότι αγαπιέται και πιστεύει σε αυτή την αγάπη με όλο του το είναι. Παραδίδεται σε αυτήν με εμπιστοσύνη και θέλει να την ακολουθήσει. Οι περιστάσεις της ζωής, είτε δυσάρεστες είτε χαρούμενες, φωτίζονται από τη σκέψη μιας αγάπης που τα θέλησε ή τα επέτρεψε όλα [...].

«Ποιμένας μου ο Κύριος και τίποτα δεν μου λείπει»

Εκείνος που εκπλήρωσε όμως, αυτή την όμορφη προφητεία είναι ο Ιησούς, ο οποίος, στο Ευαγγέλιο κατά Ιωάννη, δεν διστάζει να αποκαλέσει τον εαυτό του "καλό ποιμένα". Η σχέση με αυτόν τον ποιμένα είναι μια προσωπική και στενή σχέση: "Εγώ είμαι ο καλός ποιμένας, γνωρίζω τα πρόβατά μου και τα πρόβατά μου με γνωρίζουν" (Ιωάννης 10:14-15). Τα οδηγεί στα βοσκοτόπια του Λόγου του που είναι ζωή, ιδίως του Λόγου που περιέχει το μήνυμα της "Νέας Εντολής", η οποία, αν βιωθεί, κάνει "ορατή" την παρουσία του Αναστημένου στην κοινότητα που συγκεντρώνεται στο όνομά Του, μέσα στην αγάπη Του.

Επιμέλεια: Οικουμενική διεθνής ομάδα
του Λόγου της Ζωής